

HAINİN MALINA DEVLET EL KOYUYOR

Aydınlık Gazetesi, 13 Eylül 2016

Yıldırım Koç

Hayat mecburiyetlerle yürüyor. Bir bakıyorsunuz, birilerinin bugün yaptığını dün söyleseydiniz, size “delirmiş bu adam” derlerdi.

Günümüzde Türkiye tarihinin en büyük devletleştirmeleri yapılıyor. Emperyalistlerin işbirlikçisi ve casusu gericilerin malına mülküne, tüm servetine el konuyor. Devrimci bir parti bunu yapsaydı, yer yerinden oynardı. AKP yapınca susuluyor. Susulmamalı. Bu süreç desteklenmeli, daha da genişletilerek sürdürülmesi sağlanmalı.

Kendi milletine, kendi parlamentosuna, kendi devletine ihanet edenler, bunun bedelini her yanıyla ödemeli.

Bu uygulama, emperyalistlerin aleti bölücü terör örgütü PKK yandaşları için de yapılmalı.

İşçi Partisi yıllar önce “vurguncunun malına devlet el koymalı” diye bir kampanya açmıştı.

Amerikan veya Avrupa Birliği ajanlarının, casuslarının, işbirlikçilerinin, Cumhuriyet düşmanlarının malına mülküne el konmalı. Bunlar ülkemizi öyle soydular ki, belki günümüzde derinleşen ekonomik krizin ve emperyalistlerin Türkiye’nin krizini derinleştirme çabalarının panzehiri bu elkoymalar olur.

ATATÜRK DE GERİCİ VAKIFLARIN SERVETİNİ KAMULAŞTIRMIŞTI

Atatürk de cumhuriyet düşmanlarının malının bir bölümüne el koymuştu. Nedense iktisat tarihi kitaplarımızda büyük çoğunlukla es geçilen bu uygulamayı hatırlatmakta yarar var.

Osmanlı İmparatorluğu döneminde, çeşitli nedenlerle, arazinin önemli bir bölümü dini vakıfların elindeydi. Bu konuda farklı tahminler bulunmaktadır. Vakıflar Genel Müdürlüğü’ne göre, Osmanlı İmparatorluğu’nun son dönemlerinde arazinin dörtte biri vakıflara aitti. 19. yüzyılın sonlarında Mehmet Sait Paşa’nın hazırladığı bir rapora göre ise ülke arazisinin yarısından fazlası vakıfların mülkiyetindeydi. Diğer taraftan, “Engelhardt, Türkiye’deki gayrimenkullerin ve emlakın dörtte üçünün 19uncu asırda vakıf sıfatıyla camilere ait bulunduğunu iddia etmektedir.”

Tekkeler ve zaviyeler de bazı arazilerin ve önemli miktarda gayrimenkulün sahibiydi.

Devlet, 1924 yılından itibaren çıkarılan bazı yasalarla çoğunluğu dini cemaat ve tarikatlara doğrudan veya camiler aracılığıyla ait olan gayrimenkullere ve araziye el koydu.

El konan vakıf arazilerinin bir bölümü, halkın sorunlarını çözebilmek ve halkın desteğini alabilmek amacıyla halka dağıtıldı.

EL KONUP DAĞITILAN TOPRAKLAR

Eskişehir ilindeki 36 köyü kapsayan Mahmudu Sani Vakfı’na ait 1.270.000 dönüm arazi, 2613 sayılı Tapu Tahrir ve Kadastro Kanununa dayanılarak, 34 bin parselde ayrıldı ve yerli halkın iskânına verildi. Ayrıca, 23 bin parselde 900.000 dönüm arazi de topraksız köylülere dağıtıldı. Mahmudu Sani Vakfı’nın diğer topraklarının bir bölümü de Türkiye’ye gelen göçmenlere verildi. Mahmudiye Harası da vakıf arazisinden yapılan tahsisle kuruldu. Ayrıca, göçmenlere, mubadillere ve yangın felaketlerinden zarar görenlere arazi verildi.

Silivri’de Sultan Beyazıt Vakfı’ndan 15.000 dönüm arazi Romanya’dan gelen göçmenlere dağıtıldı. Saray ve Vize ilçelerinde bulunan Paşa Vakfı arazileri ise İcra Vekilleri Heyeti’nin 1 Aralık 1926 günlü kararnamesiyle göçmenlere verildi. Bunların dışında Şanlıurfa’nın Viranşehir ilçesine bağlı 17 köyde bulunan Eyüp Nebi Vakfı’ndan 150.000 dönüm arazi, Amasya’nın Taşova ilçesinin köylerinde bulunan Hazinekar Süleyman Paşa Vakfı’ndan 25.000 dönüm arazi, Palu ve Karakoçan ilçelerine bağlı köylerde bulunan 30.000 dönüm vakıf arazisi, Bursa’ya bağlı Karacabey ilçesi köylerinde bulunan 10.000 dönüm vakıf arazisi ve Aydın’ın çeşitli köylerinde 5.000 dönüm zeytinlik arazi, iç iskâna tahsis edildi.